

**Nagovor Alojza Šteinerja,
predsednika Zveze slovenskih častnikov
na otvoritvi skupščine ZSČ, 11. marca 2017**

Dober dan in dobrodošli na redni letni skupščini Zveze slovenskih častnikov. Lepo je videti prisotne predstavnike območnih in občinskih ter interesnih združenj, člane predsedstva, predsednika in člane komisije za nadzor delovanja in komisije za nadzor materialno-finančnega poslovanja Zveze, predsednike odborov pri predsedstvu, dobitnike najvišjih priznanj in zastavonoše ZSČ. Z nami je danes tudi častni predsednik ZSČ, pk Miha Butara.

Z zadovoljstvom pozdravljam prisotne goste:

- NGŠ Slovenske vojske, gm, dr. Andreja Ostermana.
- predsednika ZVVS, gm, Ladislava Lipiča,
- Predsednika društva Tigr Primorske, dr. Savina Jogana,
- podpredsednika ZPVD Sever, g. Angela Vidmarja,
- podpredsednika Zveze društev general Maister, g. Vitka Roša,
- generalnega sekretarja Zveze DVIS, g. Vladimirja Pegana,
- predstavnika ZZBVNOB g. Staneta Dolgana,
- poveljnika 1. br Slovenske vojske, bg Romana Urbanča,
- poveljnika CVŠ Slovenske vojske, bg, mag. Vilibalda Polšaka.

Hvala vsem, da ste z nami.

Spoštovani!

Leto 2016 je bilo prav posebno zaradi obletnic, v našem delovanju Zveze slovenskih častnikov pa tretje v mandatu 2014-2018. Zapomnili si ga bomo po številnih aktivnostih in delovnih uspehih, pa tudi preizkušnjah. Te smo, tako kot naša vojska in obrambno-varnostni sistem v celoti nekako prebrodili. Zelo dinamično je bilo tudi v KoDVOS, kjer smo po zaslugi učinkovitega vodenja s strani predsedujoče ZZBVNOV stali in obstali, kot bi dejal Trubar. Ocenjujem, da so bila območna in občinska ter interesna združenja ZSČ

pomemben steber v domoljubni fronti. Naključje ali ne je, da je Zveza v letu 2016 ob dnevu suverenosti prejela Srebreni red za zasluge. Za to državno odlikovanje je bila ZSČ predlagana s strani ZVVS leta 2014 ob dvajsetletnici njenega delovanja v samostojni Sloveniji.

Organizacijsko smo, kot kaže v lanskem letu, dosegli vrh glede števila organizacij v Zvezi in števila članov. Število organizacij se je zmanjšalo za eno, tako, da nas je sedaj 52, število članstva pa se je povečalo v 19 organizacijah in nadaljnjih osmih ostalo nespremenjeno, skupno pa zaradi brisanja neaktivnih članov v treh organizacijah vendarle zmanjšalo za 3,5 odstotkov. Kar zajema prepoznavnost in delovanje naših organizacij v lokalnih okoljih, se je to še izboljšalo, prav tako akcijska vpetost v lokalna okolja. Obseg strokovnih dejavnosti se ni zmanjšal, izpostaviti pa je treba prizadevanja za izboljšanje kakovosti na tem področju. Načrt sodelovanja s Slovensko vojsko, kjer ta podpira ali omogoča delovanje organizacij v Zvezi slovenskih častnikov, je realiziran 70 odstotno. Načrt vzajemnosti, kjer organizacije v zvezi nudijo podporo vojski, pa le 50 odstotno. Na tem mestu izrekam zahvalo prisotnemu načelniku generalštaba Slovenske vojske za razumevanje in podporo izvajanja programov naših organizacij in zagotovitev finančnih sredstev za delovanje. Teh ni bilo več kot v preteklih letih, bila pa so pravočasna in omogočala dokaj stabilno načrtovanje delovanja. Tudi v letu 2016 v ZSČ nismo izplačevali plač, nagrad, honorarjev ali dnevnic za potovanja v Sloveniji.

Tudi v ZSČ smo sredi zelo dinamičnih razprav o ponovni vzpostavitvi naborništva, kljub temu, da v Zvezi te aktivnosti nismo sprožili. Pri tem smo nekako razdeljeni med zagovornike in tiste, ki opozarjajo na preudarnost pri iskanju rešitev. Da se ne bi, tako kot pred tedni na političnem parketu, znašli v tekmovanju, kdo bo dal bolj všeč predlog, danes ne bom podajal osebnega stališča ali predloga organizacije. Tudi zaradi izkušenj, ki jih imamo s predlogi ZSČ za spremembo zakona o obrambi, ki v MORS niso bili sprejeti kot smo

pričakovali. Kljub vsemu pa pozivam pristojne, da čimprej sprejmejo ustrezne ukrepe za izboljšanje pripravljenosti naše vojske in se lotijo konsolidacije stanja.

Ob zaključku moram navesti še neuspeh, ki ga štejem tudi za osebnega. Ni nam namreč uspelo uresničiti več kot dveletnih prizadevanj za izredna povišanja rezervnih častnikov in podčastnikov, ki so bili razporejeni v slovenske obrambne sile v času osamosvojitvene vojne in po njej. Obžalujem, da ima država takšen odnos do ljudi, ki so pomagali priboriti državo, ki jo imamo.

Tako nam ostane, da svoj prispevek cenimo vsaj znotraj domoljubnih in veteranskih organizacij. Danes so tako z nami zaslužni prejemniki najvišjih priznanj ZSČ. Drage goste iz domoljubnih in veteranskih organizacij in Slovenske vojske prosim za razumevanje, da pred njihovim nastopom najprej prisluhnemo obrazložitvam ob podelitvi priznanj, ki na zanimiv način kažejo delo in prizadevanja naše organizacije. Dolgo časa sem tudi upal, da bomo priznanje za sodelovanje ZVVS lahko podelili že lansko leto. Pa se ni izšlo in sedaj smo tudi v ZSČ na nek način takšni kot država, ki je ob 25-letnici pozabila na del svojih veteranov.

Čestitke vsem in hvala lepa